

دیوار کوتاه شهردار

به نظر می‌رسد در روزهای اخیر، شهردار اردبیل بیشتر از هر مسئول و صاحب منصبی مورد توجه، نقد و محبت قرار می‌گیرد.

گسترده‌گی وظایف و حجم بالای کار شهردار و همکاران زحمتکش وی، زمینه مساعدی برای توجه همه اقشار به مجموعه شهرداری و اظهارنظر در مورد عملکرد وی را فراهم می‌کند.

بدون شک در شرایط اقتصادی موجود، پیدا کردن مسئولی که عملکردش نقطه منفی و قابل نقد نداشته باشد، کاری بس سخت و تقریباً غیرممکن است. شهردار اردبیل نیز از این قاعده مستثنی نیست. او در مجموعه عملکردها و دوندگی‌ها و تلاش‌های شبانه‌روزی‌اش، ایرادها و نقاط قابل نقد هم خواهد داشت.

متمرکز شدن بر کمبودها و نارسائی‌ها و چشم بستن بر عملکردهای مثبت، اقدامی دور از انصاف بوده و ممکن است نشانه‌ای از تسویه حساب‌ها، عصبانیت‌ها و احیاناً کینه‌توزی‌ها باشد.

وقتی دامنه حملات و انتقادات از شهرداری افزایش پیدا می‌کند و قدم‌های مثبت و تاثیرگذار در اوضاع شهر و شهرداری نادیده گرفته می‌شود بحث "دیواری کوتاه‌تر از دیوار شهردار نمی‌توان پیدا کرد" بیشتر به ذهن‌ها خطور می‌کند.

نقد منصفانه حق طبیعی هر شهروند است اما حتماً باید دقت کرد که بحث‌ها منجر به خارج شدن از جاده انصاف نگردد.

امروز در فضای مجازی چند خبر در مورد فعالیت‌های شهرداری به چشم خورد. نوشتند که اولین حواله قیر رایگان مختص شهرداری‌ها، از زمان روی کار آمدن دولت سیزدهم به اردبیل اختصاص یافت و یا گفتند که چگونگی پرداخت بدهی ۸۰ میلیارد تومانی انباشته‌شده از سال ۱۳۹۴ به بانک شهر و بدهی ۱۱۰ میلیارد تومانی به تامین اجتماعی تعیین تکلیف شد و نحوه پرداخت این بدهی‌ها مشخص گردید.

آیا این اقدامات، کم ارزش‌تر از بحث‌هایی است که امروز به هر وسیله‌ای برای ابراز محبت به مجموعه شهرداری و خود شهردار مورد استفاده قرار می‌گیرند؟

شاید بهتر بود که شهردار، چون مسئولین گذشته به روزمرگی‌ها

می‌پرداخت و کارهای عوام‌پسندانه را در دستور کار قرار می‌داد و نسبت به بدهی‌ها بی‌تفاوت می‌شد،

تا بدهی‌ها سیر صعودی داشته باشند. این‌هم شاید روشی برای محبوب شدن و محبوب ماندن و لقب معمار شهر گرفتن بوده باشد.

او باید تیم‌های رسانه‌ای تشکیل می‌داد و فضای مجازی را به عرصه‌ای برای خودنمایی‌ها و جلب رضایت‌ها و حاکمیت در اوضاع سیاسی شهر تبدیل می‌کرد و برای خود بروبیایی پیدا می‌نمود و حکومتی راه می‌انداخت.

شاید اگر به خیلی از خواسته‌ها تن می‌داد و راه و رسم معمول در ساختار شهرداری را به هم نمی‌زد او نیز با عنوان دکتر و منجی شهر مورد خطاب قرار می‌گرفت و مشکلات موجود و ضعف عملکردها اصلاً به چشم نمی‌آمد، رفتارهای خارج از عرف اش همه آن‌ها را پوشش می‌داد و صغری به قهرمان شهر تبدیل می‌شد. دیوارش به دیوار دژها و قلعه‌ها تبدیل می‌شد و با خیال راحت حکمرانی می‌کرد.

خلاصه این‌هم دوره‌ای از دوران فضای حاکم بر شهر و مسائل اجتماعی شهر است. دوره‌ای که در آن باید با میکروسکوپ به دنبال ضعف‌ها و ناکامی‌ها بگردیم و در مقابل، اقدامات مثبت و عملکردهای قابل‌قبول را ببینیم و به آن‌ها پشت نماییم.

امیدواریم شهردار اردبیل با مشکلات دست‌وپنجه نرم نکند، در مسیر عدالت‌گستری و عدالت‌خواهی حرکت نماید، در بدنه مجموعه، حق را به‌حق دار برساند، زیر بار زور و ناحق نرود، با تمام وجود از منافع شهر و شهروندان دفاع نکند، با همه رسانه‌ها تعامل نموده و حمایت از آن‌ها را مورد توجه قرار بدهد، تا به تحقق امری اطمینان حاصل نکند، وعده ندهد، نیروهای جمعی، قراردادی ساعتی، فصلی و رانندگان استیجاری را به نفع آن‌ها تعیین تکلیف نکند، زیر بار توقع و انتظارات خارج از عرف و قانون اعضای شورای شهر نرود، به معنی واقعی و نه شعاری، در انجام وظایف در ارتباط با ورزش و تیم فوتبال شهرداری گام‌های اساسی بردارد و در یک کلام، از تهدیدها و فشارها احساس ضعف نکند و در مجموع برای خدمت به مردم منطقه عزم اش را جزم نماید. انشاءالله.